

[Retoff.]

skatteteknisk Art, som opstaar under Ligningsarbejdet. Naar man henlægger Revisionsarbejdet under Ligningsdirektoratet, vil det sikkert ogsaa medføre, at man vil kunne forenkle Skatteraadens Arbejde noget.

Om Landsskatteretten skal jeg indledningsvis gentage, hvad jeg allerede har sagt, at jeg med den allerstørste Tilfredshed hilser Forslaget om, at der nu finder en Adskillelse Sted mellem den egentlige skatte-lignende Virksomhed og saa den Virksomhed, der i sidste Instans over for Skatteyderne skal afgøre, om en Skatteydere Ansættelse maa anses for at være rigtig. Jeg ser i denne Forbindelse ganske bort fra de eventuelle Skattesager, der bliver indbragt for de almindelige Domstole. Som det har været hidtil, har man inden for Skatteydernes Kreds med fuld Ret ikke kunnet frigøre sig for den Tanke, at det i Grunden var underligt — for at sige det meget mildt —, at man skulde klage til Landsoverskatteraadet eller Over-Skyldraadet for at faa en Værdiansættelse eller en Indkomstberegning prøvet, som de paa-gældende Institutioner selv havde været medbestemmende om ved Ansættelsen.

Jeg anser det for at være et stort Gode, at man helt har udskilt Landsskatteretten som et særligt Organ. Dens Sammensætning er efter min Opfattelse saadan, at den saavel juridisk som paa enhver anden Måde vil kunne rumme den tilstrækkelige Sagkundskab paa de Omraader, som det skal være dens Opgave at dømme om. Det vil være at haabe, at Skatteretten i sin Klagebehandling i Fremtiden vil anlægge det Synspunkt, at man, hvor det gælder Ansættelse efter umiddelbart Skøn — jeg tænker her paa § 10 —, navnlig sætter en tyk Streg under Ordet „Bevisligheder“. Man maa, naar det drejer sig om Skønsansættelser, have den største Tillid til Underinstansernes Afgørelser, der for dette Forholds Vedkommende hviler paa et langt solidere Grundlag end det Skøn, en noget fjernstaaende Skatteret kan danne sig om Forholdet. Intet virker mere nedbrydende, end hvis et saadant Skøn foretaget af de underordnede Instanser underkendes, og til syvende og sidst er det alligevel de underordnede Instanser, der skal skabe det rette Grundlag for Ligning af Indkomst- og Formueskat.

Et andet Ønske, jeg da ogsaa gerne vil give Udtryk for, er, at det maa blive Praksis, at Landsskatteretten afsiger sine Kendelser inden for et rimeligt Tidsrum.

Jeg ved vel, at dette er et Spørgsmaal om tilstrækkeligt velegnet Personale til Forberedelse af Sagerne, men efter min Opfattelse har Skatteyderne Krav paa at faa Sager afgjort uden unødigt Udsættelse. Det er ogsaa af Betydning for Kommunerne, vel nok især for de mindre Kommuner — det kan eventuelt dreje sig om Tilbagebetaling af ret store Beløb —, men i det hele taget kræver vor Tid jo Fart og Tempo, og det er den sikre Vej til at blive paa-skønnet — hvis en Skatteret kan blive det —, at Sagerne bliver bragt fra Haanden omgaaende, medens de endnu er i frisk Minde.

Enkelte Punkter i Lovforslaget kunde jeg ønske i hvert Fald at faa præciseret. Jeg tænker i denne Forbindelse særlig paa Affattelsen af § 4, paa Spørgsmaalet om Ligningsdirektørens Beføjelser under Sagers Behandling, saaledes som de er udformet i § 12, samt paa Ligningsraadets Stilling over for Ligningsdirektoratet i § 14, Stk. 2. Der kan maaske være andet af Betydning, men saadanne Spørgsmaal er bedst egnet til Forhandling i et kommende Udvalg, og jeg skal vente med at stille Spørgsmaalene endeligt dér.

Som Slutbemærkning vil jeg udtale, at paa Vurderingernes Omraade finder der en virkelig Nyskabelse Sted, som jeg maa holde for effektivt vil bidrage til, at Vurderingerne bliver foretaget paa rette Maade. Med Hensyn til Ligning af de personlige Skatter er der ogsaa nye Ting at bemærke, men langt det meste af, hvad man nu søger lovfæstet, har allerede været gældende i Praksis. Det er min faste Overbevisning, at gennem de Centralorganer, man her søger Lovhjemmel til at oprette, skabes der Organer, der kan blive Vejledere for Underinstanserne i Skatteligningsarbejdet, saa det bliver saa rigtigt som muligt. At dette er paakrævet, vil enhver indrømme, idet saa mange Forhold afgøres ved, at man bruger Vurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld og Ligningstal som Grundlag.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Edvard Sørensen: Det forelagte Lovforslag er det første Resultat af den under 15. Februar 1937 nedsatte Skattekommissionens Arbejde. Mange ogsaa inden for Kommissionen havde sikkert ønsket, at det, Kommissionen i første Linie skulde beskæftige sig med, havde været en tilbunds-gaaende Drøftelse af Byrdefordelingen mellem Stat og Kommuner, og at den, naar Retningslinier i saa Henseende var nogenlunde klaret,